

כרוגרל

כסף, כסף תרדוף!

לא על הגוף לבדו יחיה הספורט. ביחוד במדינה כשארל, בה שייך הספורט לא ל- נושאים אותו בגופם, אלא לתכורות גבאים כרסחנים שהחליפו את הסיסמה: "גוש בריאה בגוף בריא" בסיסמה: "גוף בריא בקופה בריאה (ובמפלגה הנכונה)."

לפיכך, משבאו מרכזי האגודות הספורטיביות לקיים תחרויות ארציות בינאגודתיות, שנועדו למלא את קופותיהם, דאגו לכל הפרטים, שכוונו רק מרע קפן אחד: השחקנים עצמם.

על הודעה של דקה

נבחרת הפועל ישראל אומנם הופיעה לתחרות, על מגרש באסה היטואי, בהיעדרו של יעקב חודורוב, אך היה זה ההרכב הסוב ביותר שיכולה התאגדות הפועל בישראל ל- העמיד כיום. גם יעקב ויסקר הוכיח כי אין הוא נוטל במאומה מהשוער המסורתי של הנבחרת, שהוכיח לאחרונה אולת'יד מוחל- טת, הוחק מסגל הנבחרת הלאומית לאחר שנהג לולול באימוני הסגל.

לעומת הייא של חפועל לא השכלה הס' תדרות מכבי בישראל להעמיד את מיטב כדורגלניה. העלתה על המגרש אוסף שחקנים שנמצאו אותה שעה תחת ידיו של המאמן.

אם בשתי הפעמים הקודמות (1947, 1952) נאלצה נבחרת הפועל לעמוד קשות להשגת התיקו (1:1), הרי הפעם נשל תפקיד זה ברגלי המכבים שהשיגו את שער השוויון ממש דקה לפני סיום המשחק, בו גילו שחקני הפועל תוקפנות שלא נשאה פרי אך ורק בגלל עמך דתו האיתנה של אברהם (שועל'י שמשון) בנודי.

שש תחרויות פחות נכס.

לא היתה כל סיבה אחרת לקיום המשחק אלא מפני שהמארגנים לא רצו להחזיר לקהל את תמורת הכרטיסים. הקהל הרב שמילא את יציעי האיצטדיון בא רק משום שקיחה לח- זות, כפי שבישרו המודעות, בהתמודדות בין נבחרת בית'ר ישראל לבין נבחרת המשנה של מכבי ישראל. עם שריקת הפתיחה נחבר כי אין זה אלא משחק ידידותי בין בית'ר הלא'אביב לבין מכבי חיפה, שהוצגו לא היתה ידידותית ביותר (2:5) לזכות ה' בית'רים, לאחר שבמחצית הראשונה גרמו המכבים קורת'רוח לבני עירם בהובלים בית'ר רון בולט (0:2).

שני המשחקים של השבת האחרונה לא היו פורלוג נאות לעונת הליגה הלאומית ל- 1955/56 שתיפתח בשבת הקרובה כשהה משחקים. בהם שניים העשויים לעורר עניין רב: בחישה, יתמודדו מכבי המקומית עם אלופת ישראל הפועל תחת'תקה; ובספתח' תקה תתחרה מכבי המקומית עם מחויקת הגביע מכבי תל'אביב פחות שייע גלור ה' חבוש בגבס.

במסלול

העיקר לחיך

יהושע (שייע) גלור, שנפצע בתחרות ה' גמר על גביע המדינה ונחשב בגבס, וכה השבוע במרכז'לידוד שנשלח אל בית'תחר' לים אסותא. בזה הלשון: "אין דבר גרוע שאינו יכול להיות גרוע יותר. העיקר ל- חיך. החלמה מהירה ושלמה מאחל לך ג'ק גיבונס" (מאמן הנבחרת הלאומית ככדורגל).

עוק לאכספורט

קבוצת הכדורסל של מכבי תל'אביב, ה' עומדה לצאת בימים הקרובים לסיבוב בכמה מארצות אירופה, תכלול בתוכה את התגלית הישראלית האחרונה בשדה הכדורסל בדמות יונה לרר, ענק שחקני הכדורסל בארץ, המת' נשא לגובה 2.03 מטר.

רגל תחת רגל

במשחק בינלאומי אחר, שנערך השבוע, הושם הדגש על רגלי השחקנים יותר מאשר על הכדור. שחקני נבחרת חולט סברו כנראה כי ריכארד (לא הקומפוזיטור) האנגרי, המק' שר הימני האוסטרי, הינו מיותר בשדה, שברו את רגלו. גמלו להם, במחצית השנייה, האוסטרים, ששברו את רגלו של מלוין צ'ארלס. הרץ הימני החלטי.

בעל ואשה מזרים ומרי ברזלי מה קרה בליל הכלולות?

אל לארצות ערב. תחת זאת זכה לפירסום במודעת'אבל שחורה.

דרכי חיים

דרך גבר

כשקיבל מוריס (פרנאנדי) ברזלי, בעליו הצעיר של בית הקפה האשקלוני גינת'אשק' לון, חופשה קצרה משירותו בעתודות, מיהר לשוב לביתו, מקום בו חיפה למצוא את אשתו הצעירה והחנינית מרי. הפתעתו היתה שלמה כשבמקום זרועות אשה, קיבל את פניו פתק נייר שהודיע קצרות וברורות: "איני יכולה יותר לסבול את החיים האלה, אני עוזבת אותך לעולם. מרי."

גם לקוחות בית הקפה שהיו רגילים לראות את מרי עלייה ומאושרת מאחורי דלפק ה' משקאות, שם התנהלו לא פעם שערוריות מלונות ניפוץ שולחנות בנוסח סכסס, לא תארו לעצמם כי מאחורי היפהפיה ירוקת ה' עיניים מסתתרת נפש למודת אכזבות.

ככל נערה בגיל המעבר חלמה גם מרי שלאגר בית החמש עשרה על נסיך אגדתי שביוא יוציאנה מאסרו'יריות העירה המשע' ממת ויגשים את כל מאחיה. מוריס ברזלי (23) לא היה אמנם יפה כמו אותו נסיך ה' לומות, אולם על כך חיפשו שאר מעלותיו: מוריס נמוך'הקומה היה בעל השכלה, בעל רכוש ובעיקר בעל הבטחות. אצלי תהי כמו מלכה." הביטיח כשהציע למרי נשואין.

ירח רבש בנפרד. מרי נישאה למוריס בצנעה, למרות התנגדות הוריה, אף שלא אהבה אותו. יתכן ה'סיפורים האמיתיים" ב' זפתונים האמריקאים ודומיהם בארץ, נתנו לה את האמונה כי "אהבה תבוא עם הזמן". כחשמה ציפתה ללילה הראשון. הלילה הגדול בחיי כל נערה.

ברם, חששה פג במהרה. את ירח'הדבש בילה הזוג בנפרד. מוריס יצא לעתודות, מרי סטה עם הנריאס, חמותה, לאנגליה. כשהכירה מרי את אב בעלה, נוכחה לדעת כי אין לה כל סיכוי להיות המלכה בבית בעלה, מאחר שהמלכה הוכתרה זה כבר בדמות הנריאס. האם, אשה כבת המישים, עזת בשר וכבידת שמיעה, ציפתה אל תכונות פיוות אלו תכו' נות אויף דוחות לא פחות: קמפנות, אהבת ריב ומדון ושררה ללא ויתור. אל מרי ה' יחס האם כאל שפחה.

כשחזרה מרי לארץ אל בעלה, קיחתה למ' צוא בו את נחמתה ולמלא את כל שהחטירו מאז נישאו זו לזו, גם תחתה זו נכזבה.

בעל שלא בעל. לפי הדת היהודית חייב הבעל לספק לאשתו מלכד מוון ולכוש גם את עונתה. אולם באותן שעות החיידות, שהן קודש לזוג הנשוי, לא מילא מוריס את המצוה הראשונה של בעל לאשתו בדרך המקובלת. תחילה חשבה מרי כי כך הוא ה' נוהג. אך לאט לאט חדר הספק לליבה. כש' ניסתה לרמוז לבעלה כי רצונה בילדים, נת' קלה בסירוב מוחלט מצידו בתוספת הסכמה לאימוץ ילד זר. כאשר נודעו לאמה פרטי חייה האינטימיים וסטייתו של הבעלה גמלה החלטתה לנטוש את מוריס.

כשתבוא מרי בשבוע הבא לבית'הדין הרב' ני ברחובות, שם תתברר תביעתה לגס פיס' רון, היא תשא עמה מסמך'רפואי המעיד כי "לאחר ששה חודשי נשואין. האשה מרי בר' זילי עוודה בתולה."

* תרגום מקורי של כהן למושג טור ד'פראנס, מרוץ האופניים הגדול של צרפת.

קראו וכתוב. כשנמצא לבסוף גואל למעריץ העתונאים, נאות האיש לבוש מכנסיה'הרכר' בה לספר את סיפורו על כוס קפה בעטרה. הוא הציג את עצמו כיוסף כהן מגבליה, התר את הארץ לאורכה ולרחבה.

יוסף גמע בתאונות את הקפה, החל ל- ספר את סיפורו כשלתע תקע מבט איום בזמניו: "אתה בכלל לא עתונאי! אפה העתונאים של חיפה?" הוא צילצל למשרד עתונ'ערב. מן העבר השני ענה לו קול מנומנם: "מה קרה?" "אתה עתונאי?" "כן!"

"אז בוא מיד עם צלם! אני עורך תור את ישראל!"

"מתר לבוקר אוכל להיפגש אתך!" באה תשובה מנמנמת. "אז אפנה לעתון מתחרה!" השפופרת הורדה על מכשיר הטלפון מ' העבר השני.

חזרה לעיר העתיקה. צרור מקלע ירדני אשר פלח את האדם שישן מתחת לעמודי הלגיון בירושלים שם קץ לחיי יו' סף כהן, חובב העתונאים. לפני כעשרים שנה גאלץ יוסף להגר מהעיר העתיקה ב' ירושלים למרוקו בכדי למצוא פרנסה. אר' תה סיבה למרעה אותו לפני כחודש לפתוח במסע רגלי ממחולה עד אילת שישמש לו כחומר לספר, ממנו חשב להתעשר. כהן הופיע במשרד מערכת העולם הזה, ביקש את חסותה הרשמית למיבצעו. המערכת נמנעה מליהענות לבקשתו מתוך שיקול שלא הובטח למיבצע פיקוח בטחוני אחראי. אף'על'פי'כן לא נרתע כהן ממסעו, הדפיס את תמונותיו במאות אקסמפלרים. ניסה ל- מכרם לעוברים ושבים לממון המיבצע. כמו כן צילם יוסף כל מה שנקרה בדרכו ונראה לו חשוב. הפילם האחרון שנמצא אצלו (ושפותח במעבדת העולם הזה) היה מוק' דש כולו לצילומי שלטי יערות הקרן ה' קימת.

לא תמיד זוכה האדם לפירסום דוקא ב' דרך שרצה בה. פועל הקניון מגבליה רצה להתפרסם, תחילה כמתחרה היחידי בתור את ישראל'י ואחר כך כמתחך שלום בין ישר'

עות) זכה בדירה משלו בשיכוך'בליוזבוקי ברמת'גן. מאז קפץ רוגו של שמאלון על ייבין: "כיצד יכולה משפחה בת שתי נפשות לגור בדירה בת שני חדרים?" כל האמצעים, החוקים והבלתי'חוקיים, שנקט בעל'הבית בכדי להיפטר מייבין, שכללו גם צו'החרמה מטעם רשות המקרקעין לטובת בתו של בעל'הבית - פקידה ממשלתית ש' נראתה חיונית יותר למדינה מהסופר ייבין - עלו בתוהו.

כשקיבל ייבין, שלקה באחרונה בראיתו, את פרס לשכת בני'ברית בעד "כתיבה מצ' פונית כרמה מוסרית גבוהה", הגיע אליו גם מסמך פרוזאי יותר: הודעה על תביע' עה שהוגשה נגדו לפינוי הדירה בה הוא גר מזה 15 שנה. הברו לעט של בעל ה' קטרוג והאמונה נזקק השבוע למידה רבה של אמונה על'ימנת לעמוד בפני הקטרוג.

איך נולדים ילדים

כשהיתה טווי סוסן ילדה קטנה במרוקו, סיפרה לה סבתה אותו סיפור מפליא אודות הצמד'ע בת העל'ע שחשקה נפשה להגיע לממדי שור על ידי התנפחות וסופה ש' התפקעה. כשעלתה טווי לישראל והשתכ' נה עם משפחתה במעברת ידה'מעביר נר' אה כי שכחה את לקח הסיפור.

כשראתה הילדה השמרחורת בת השלש' עשרה כיצד נערות המעברה המכוברות ר' המפורסמות זוכות להתהלך עם בחורים משופטים מבריקי שערות, אחו בה יצר ה' קנאה. טווי, המפותחת מכפי גילה, התליטה להשתוות אל אותן נערות'זוהר.

ממשכורתה כשוטפת'רצפות במסעדה חס' כה כמה פרוטות, רכשה לעצמה נעליים גבר' הות עקבים, שמלת'קטיפה עמוקת מחשוף ואודם שפתיים לוהט. חסר עוד רק אותו גבר שישורק לה מדי ערב ליד הפתון.

הזמן עשה את שלו. בבית'ספר לריקודים הכירה טווי רב'טוראי גבה'קומה מיהרה ל' זכות בחברתו. את המשך הערב בילו מתחת למגדל הקידוח שבשכונת המעברה.

ג'ג' להריון. הדים להתרששויות אותו לילה, ושמעו השבוע בפני השופט החוקר אלוי הובא סלים בן ה'99 הראשם בבעילת נערה מתחת לגיל שש עשרה, מעשה המהווה עבירה גם אם נעשה בהסכמת הנערה. איפה עליה לשופט החוקר: "כשהתקרבת אליה התביישתי, כי זאת היתה לי הפעם הראש' נה. אבל היא אמרה: אין לך מה לפחד, אני כמו אשה."

ספוריה של טווי היה שונה לחלוטין: "הוא שאל אותי אם אני מסכימה, לא הבנ' תני ואמרתי: כן. רק אחר כך ספרו לי איך נולדים ילדים."

טווי רכשה את השכלתה בין'לילה. מ' לבד הסיפור כיצד נולדים ילדים, למדה גם ל' דעת כיצד יכולים ילדים גם שלא להולד, במלאות ארבע חודשים להריונה, ניסתה ל' בצע הפלה מלאכותית.

במצב זה קשה היה גם לשופט'החוקר ל' קבוע אם טווי עברה כבר את שנתה הארבע' עשרה, הסכים לטענת הפרקליט הפתח'תקו' אי אליהו ינס, שטען במבטאו החריף ב' מיוחד כי הגאשם לא ידע כי טווי היתה רק בת י"ג, ביטל את אשמתו.

דרכי אדם

תור את גן עדן

"אתה עתונאי? אתה עתונאי?" פנה גבר צנוע בחיפה לכל מי שנראה כעניו כיוודע

חלל ואלימנה יוסף וסילביה כהן האם אתה עתונאי?